

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203590
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8318203590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu Q. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX Q., právne zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom so sídlom Kalininova 675, 066 01 Humenné, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 56.035,18 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/52/2018-168 zo dňa 21.11.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23.717,38 eura z titulu náhrady bolestného a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 23.717,38 eur z titulu náhrady bolestného a sumu 65.920,- eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Súd priznáva žalobcovi plnú náhradu trov konania z priznanej sumy s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 07.09.2019 v znení súdom pripustenej zmeny nároku domáhal na žalovanom náhrady škody z titulu bolestného vo výške 27.690,88 eura (1568 bodov x 17,66 eura) a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 72.960 eur (4000 bodov x 18,24 eura) spolu s 5 % úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia.

Ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Humenné sp. zn. 1T/94/2016-237 zo dňa 20.02.2017 bol obžalovaný P. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona z dôvodu, že dňa 30.10.2015 pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil, došlo k ublíženiu na zdraví žalobcu. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2To/25/2017-271 zo dňa 24.1.2018 zamietol odvolanie obžalovaného P. E. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/94/2016 zo dňa 20.2.2017. Zo záveru znaleckého posudku č. 34/2018 vypracovaného znalcom Q.. G. W., V.. vyplýva, že znalec určil bodové

hodnotenie bolestného u žalobcu v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 30.10.2015 vo výške 1343 bodov a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1330 bodov. Výzvou spoločnosti Barnys F&F, s.r.o., Slovenská Kajňa zo dňa 30.5.2018 bol žalovaný vyzývaný na plnenie v súvislosti s poistnou udalosťou zo dňa 30.10.2015. Z obsahu odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forensic.sk č. 262/2018 vyplýva, že predmetným odborným vyjadrením bolo potvrdené bodové hodnotenie bolestného v znaleckom posudku č. 34/2018 vypracovanom Q.. G. W.. Bolestné bolo určené vo výške 895,- eur a podľa znaleckej organizácie bolestné bolo možno po prvýkrát vypracovať v mesiaci december 2015. Podľa odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forencis.sk č. 76/2019 bodové hodnotenie bolestného u žalobcu bolo možné vypracovať po prvýkrát k 22.12.2015 a bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia k 29.09.2017. Podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, s.r.o., Košice pod č. 18/2019 na základe uznesenia Okresného súdu Humenné v danej veci zdravotný stav žalobcu po dopravnej nehode zo dňa 30.10.2015 bolo možné považovať za ustálený tak, aby mohol byť vypracovaný lekársky posudok o bolestnom dňom 10.9.2016. Hodnotenie a posúdenie rozsahu sťaženia spoločenského uplatnenia mohlo byť vykonané najskôr v roku 2017, teda rok po ukončení liečby úrazu. Znalecká organizácia v znaleckom posudku ohodnotila bolestné u žalobcu v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 30.10.2015 vo výške 1567,50 bodov a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 4000 bodov.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe bolo potrebné vyhovieť, nie však v úplnosti.

Pokiaľ sa týka vznesenej námietky premlčania žalovaným, uviedol, že pri priznaní nároku bolestného rozhodujúcim dňom od kedy začína plynúť dvojiročná premlčacia doba na uplatnenie nároku je dátum ustálenia zdravotného stavu poškodeného, teda v danom prípade žalobcu. Podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, s.r.o., pod č. 18/2018 v konaní je potrebné považovať ako dátum, ktorým bol zdravotný stav žalobcu za ustálený deň 10.09.2016 a z toho teda vyplýva, že dňom 11.09.2016 začala plynúť žalobcovi dvojiročná subjektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu bolestného, a táto dvojiročná lehota by uplynula dňom 11.09.2018. Žaloba bola na súde podaná dňa 07.09.2018.

Pri priznaní náhrady bolestného vychádzal z § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prihliadol na vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu konštatujúc, že časť nároku žalobcu bola uplatnená po rozšírení žaloby, a to v podaní zo dňa 10.9.2019, kedy žalobca rozšíril pôvodne uplatňovaný nárok na náhradu bolestného zo sumy 23.717,38 eura na sumu 27.690,88 eura. Z tohto dôvodu podľa názoru súdu nárok žalobcu na náhradu bolestného nad sumu 23.717,38 eura do sumy 27.690,88 eura je potrebné považovať za premlčaný.

Zároveň uviedol, že pri priznaní nároku žalobcu na náhradu bolestného vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, s.r.o. v konaní, ktorá určila bodové hodnotenie bolestného u žalobcu vo výške 1568 bodov. Túto hodnotu násobil sumou 16,48 eura za 1 bod s tým, že pri určení hodnoty za 1 bod vychádzal zo skutočnosti, že k dopravnej nehode došlo v roku 2015 a v zmysle § 5 ods. 2 zákona č.437/2004 Z.z., je potrebné vychádzať z priemernej mzdy za predchádzajúci kalendárny rok, teda rok 2014 s tým, že opatrením Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 14.05.2014, bola stanovená hodnota bodu za rok 2014 vo výške 16,48 eura. Z tohto dôvodu by teda žalobcovi patrila náhrada bolestného za 1568 bodov po 16,48 eura, čo predstavuje 25.840,64 eura.

Z dôvodu, že žalobca uplatnil nárok na náhradu bolestného včas v dvojiročnej premlčacej dobe čo do výšky 23.717,38 eura, priznal žalobcovi náhradu bolestného vo výške 23.717,38 eura. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu na náhradu bolestného nad sumu 23.717,38, eura do sumy 27.690,88 eura zamietol, čiastočne z dôvodu premlčania nároku žalobcu, ako aj z dôvodu, že žalobca pri uplatnení nároku vychádzal z nesprávnej hodnoty za jeden bod.

Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, vychádzal z bodového ohodnotenia určeného znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, s.r.o., Košice v znaleckom posudku vypracovanom v tomto konaní, ktorá určila sťaženie spoločenského uplatnenia na 4000 bodov. Túto hodnotu násobil sumou 16,48 eura, žalobcovi prináleží hodnota bodu za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu škody s tým, že nárok na náhradu škody vznikol v roku 2015, a preto je potrebné vychádzať z bodovej hodnoty jedného bodu za rok 2014. Z tohto dôvodu násobil 4000 bodov x 16,48 eura a priznal žalobcovi sumu 65.920,- eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca počas konania uplatnil celkový nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 72.960,- eur, pričom tento nárok bol uplatnený včas, v dvojiročnej premlčacej dobe, a to s poukázaním na ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., avšak žalobca pri uplatnení nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z hodnoty 4000 bodov určenej znaleckou organizáciou, avšak vychádzal z hodnoty jedného bodu pre rok 2017 vo výške 18,24 eura. Z týchto dôvodov nárok žalobcu

na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia nad sumu 65.920 eur do uplatňovanej sumy 72.960 eur zamietol.

Zároveň zamietol aj nárok žalobcu na uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od podania žaloby zo sumy 100.650,88 eura, a to s odôvodnením, že v takýchto konaniach, kedy súd rozhoduje o priznaní nároku žalobcu na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenie sa úroky z omeškania nepriznávajú a to s odôvodnením, že žalovaný sa dostane do omeškania až v prípade nesplnenia povinnosti na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

Pri právnom posúdení odkázal na ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel - § 4 ods. 2, § 15 ods. 1, na ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia - § 2 ods. 1, 2, 3, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 427, § 429, § 444, § 429, § 106 ods. 1.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania zo sumy, ktorá bola žalobcovi priznaná, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto rozsudku odvolanie žalovaný, a to, vychádzajúc z obsahu dôvodov odvolania a jeho upresnenia, v časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23.717,38 eura z titulu náhrady bolestného.

Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil čo do otázky premlčania nároku na bolestné. Uviedol, že po vykonaní dokazovania bola medzi stranami sporná otázka momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu, primárne čo do bolestného, z dôvodu možného premlčania tohto nároku.

Poukázal na to, že zo strany žalovaného bolo v konaní predložené odborné vyjadrenie č. 76/2019 vypracované znaleckou organizáciou Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., s formálnymi náležitosťami súkromného znaleckého úkonu v zmysle § 209 CSP, na základe ktorého bol moment ustálenia zdravotného stavu žalobcu pre účely hodnotenia bolestného stanovený na 22.12.2015. Keďže žaloba bola podaná až dňa 07.09.2018, tento nárok je potrebné považovať za premlčaný v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Poznamenal, že v konaní bol následne podaný aj znalecký úkon č. 18/2019 znaleckou organizáciou LEGE ARTIS, s.r.o., v zmysle záverov ktorého bol zdravotný stav žalobcu k hodnoteniu bolestného údajne ustálený až dňa 10.09.2016. Namietal, že z rozsudku však žiadnym spôsobom nevyplýva, resp. v ňom absentujú úvahy ako súd vyhodnotil čo do sily totožné dôkazy, keď sa bez ďalšieho priklonil k záveru vyplývajúcejmu zo znaleckého posudku LEGE ARTIS, s.r.o., a to najmä vzhľadom na relatívne významný časový odstup medzi jednotlivými dátumami. Žalovaný má pritom za to, že vzhľadom na § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia platí, že pri bolestnom sa hodnotí akútna fáza bolesti, t.j. bez ďalšieho nemožno konštatovať, že táto by mala byť spojená s trvaním pracovnej neschopnosti ako prezumuje znalecký posudok. Vo všeobecnosti platí, že sťaženie spoločenského uplatnenia možno hodnotiť zväčša až po uplynutí jedného roka od poškodenia zdravia, (§ 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.). Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil moment ustálenia zdravotného stavu žalobcu čo do hodnotenia bolestného, ktorý je potom potrebné považovať v zmysle záverov odborného vyjadrenia zohľadňujúcich akútnu fázu bolesti (stanovenie dátumu ustálenia 22.12.2015), za premlčaný v celku.

Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu tak, že odvolací súd žalobu v časti bolestného zamietne.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že názor žalovaného o premlčaní nároku na bolestné nie je správny. Poukázal na znenie § 8 ods. 4 a § 9 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z., z ktorého vyplýva, že až v čase ustálenia zdravotného stavu je možné objektívne posúdiť rozsah nároku na bolestné, až keď sa celý liečebný proces skončí sú známe všetky okolnosti smerodajné pre stanovenie bolestného. Samotná liečba, liečebný proces, jeho priebeh je jedným z určujúcich kritérií pri vypracovaní lekárskeho posudku, a to určenia počtu bodov za bolesť. Žiadal preto prvoinštančný rozsudok potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.03.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovaného dôvodné nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného bola konštruovaná na jedinej námietke - námietke nesprávnosti posúdenia ním vznesenej námietky premlčania vo vzťahu k rozsudkom priznanému nároku žalobcu na bolestné vo výške 23.717,38 eura s poukazom na názor vyplývajúci zo žalovaným predloženého odborného vyjadrenia, ktorý súd prvej inštancie podľa žalovaného ani neposudzoval.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, skutkovým stavom zisteným z vykonaného dokazovania a jeho právnym posúdením má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na základe procesných úkonov strán sporu riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. Správnosť výroku rozhodnutia, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi bolestné 23.717,38 eura ako nároku, ktorý v tomto rozsahu premlčaným nebol, nemohla byť korigovaná v dôsledku tvrdení, na ktorých bolo odvolanie založené.

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

8. Námietka premlčania je hmotnoprávnym prostriedkom procesnej obrany, ktorú súd posudzuje podľa obsahu tohto prostriedku. Je totiž na vôli strany o aký skutkový základ chce oprieť námietku premlčania, súd nesmie námietku riešiť na skutkovom základe, ktorý zo spisu je síce zrejmý, ale neprednesený (NS Rv I.2131/31, Rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé republiky ve věcech občanských, č. 12377).

9. Zo spisu vyplýva, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 03.10.2018 mal za to, že uplatnený nárok je premlčaný s poukazom na skutkové okolnosti dopravnej nehody z 31.10.2015 kedy žalobca už tesne po dopravnej nehode vedel o osobe vodiča, už v tom čase alebo bezprostredne po, mal dostatok informácií o tom kto za škodu zodpovedá, podaním žaloby na súd 07.09.2018 bol uplatnený premlčaný nárok. Na uvedenom zotrval aj vo vyjadrení súdu doručenom 13.11.2018, s doplnením odkazujúcim na odborné vyjadrenie znaleckej organizácie forensic.sk, Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o, podľa ktorého bodové ohodnotenie bolestného bolo možné prvýkrát vypracovať v decembri 2015; na pojednávaní 14.02.2019 navrhol, vzhľadom na rozporovanie tejto skutočnosti, nariadiť vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ktorý by stanovil presný dátum.

10. Vychádzajúc zo zákonných ustanovení citovaných v bode 7 tohto rozsudku, vzhľadom na špecifikum ujmy vzniknutej na zdraví, pri ktorej sa škodlivý následok môže prejavíť až po určitom časovom odstupe, sa právo na náhradu škody nepremilčí v objektívnej lehote stanovenej v odseku 2 § 106 Občianskeho zákonníka, na plynutie premlčacej doby platí len subjektívna premlčacia lehota podľa odseku 1 § 106 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k začiatku jej plynutia je rozhodným to kedy sa poškodený o škode dozvie.

To, kto za škodu zodpovedá, sa žalobca objektívne mohol dozvedieť v momente právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia osoby zodpovednej za vznik škody - P. E., od tohto momentu však nemohla začať plynúť premlčacia doba ako mienil žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 03.10.2018 keďže okrem vedomosti o zodpovednej osobe musí mať poškodený aj vedomosť o škode na zdraví, ktorá je subjektívnou kategóriou vychádzajúcou z objektívneho stavu, zo zdravotného stavu, ktorý, ak má zakladať vedomosť o škode a s tým spojený začiatok plynutia premlčacej doby, musí byť ustálený. Táto vedomosť o škode na zdraví vyčísliteľnej v peniazoch nemôže byť viazaná na laickú, zdravotným

stavom osoby poškodenej na zdraví ovplyvnenú schopnosť posúdiť svoj nárok na bolestné. Práve preto lekársky posudok vydáva odborne znala osoba, ktorá moment ustálenia zdravotného stavu určí (§ 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.).

Ide o odbornú otázku, na zodpovedanie ktorej sú potrebné špeciálne odborné znalosti zodpovedajúce kvalifikácii v určitom vednom odbore, ktorá nemôže byť podnetom posúdenia súdom.

11. V prejednávanej veci, vzhľadom na doplnenie dôvodu žalovaným vznesenej námietky premlčania vychádzajúcej z odborného vyjadrenia forensic.sk, Inštitútu forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., podľa ktorého bolestné žalobcu bolo možné vypracovať už v decembri 2015, ktorým bol spochybnený názor zo znaleckého posudku Q. G. W. predloženého žalobcom spolu so žalobou o ustálení zdravotného stavu žalobcu k 11.09.2016, bol práve na návrh žalovaného (pojednávanie 14.02.2019, aj keď neskôr už na ňom netrval) vypracovaný znalecký posudok, ktorý mal slúžiť na odstránenie rozporov vychádzajúcich z dôkazov predložených sporovými stranami do vypracovania tohto znaleckého posudku.

12. Zo znaleckého posudku č. 18/2019 vypracovaného spoločnosťou LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. na základe uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva jednoznačný záver o nesúhlase s názorom vysloveným organizáciou forensic.sk o tom, že hodnotenie bolestného žalobcu mohlo byť vykonané už v decembri 2015 s poukazom aj na konštatovanie forensic.sk v odbornom vyjadrení, že ukončenie liečby žalobcu bolo až v septembri 2016. V znaleckom posudku znalecká organizácia konštatovala, že zdravotný stav žalobcu bolo možné považovať za ustálený, aby mohol byť vypracovaný posudok o bolestnom, dňom 10.09.2016.

Žalovaný sa k tomuto znaleckému posudku písomne nevyjadril, na pojednávaní, ktoré súd prvej inštancie na prejednanie vecí nariadil na deň 21.11.2019 nerealizoval, okrem verbálne vyjadreného nesúhlasu so znaleckým posudkom, žiaden procesný návrh smerujúci k podpore jeho tvrdenia o nesprávnosti záveru znaleckého posudku, za tejto situácie ak súd nariadil znalecké dokazovanie na základe jeho návrhu, nebolo potrebné aby sa súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku osobitne zaoberal odborným vyjadrením forensic.sk, ktoré bolo znaleckým posudkom LEGE ARTIS znalecká organizácia, s.r.o. spochybnené a vyvrátené.

13. Vychádzajúc z uvedeného uplatnil žalobca nárok na bolestné vo výške, ktorá mu bola priznaná súdom prvej inštancie - 23.717,38 eura, včas, premlčacia doba vo vzťahu k takto kvantifikovanému nároku začala plynúť 11.09.2016, žaloba bola na súde podaná 07.09.2018, t.j. pred jej uplynutím.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku vo vzťahu k bolestnému a v súvisiacom výroku na náhradu trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie samostatným uznesením.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.